

În al treilea rând, se impută ordonanței încălcarea normelor procedurale în măsura în care este insuficient motivată. Guvernul polonez apreciază că Tribunalul nu a motivat în mod corespunzător ordonanța pronunțată în cauza T-226/10, omițând în special să se refere la raportul juridic stabilit între consilierii juridici și președintele UKE.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit), la 11 august 2011 — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-424/11)

(2011/C 311/39)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Pârât: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „fonduri comune de plasament” din articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă TVA ⁽¹⁾ și din articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112 ⁽²⁾ poate include (i) un sistem de pensii ocupaționale înființat de angajator cu scopul de a acorda prestații de pensii angajaților și/sau (ii) un fond comun de investiții în care activele mai multor sisteme de pensii de acest tip sunt regrupate în scopuri investiționale în împrejurări în care, raportat la sistemele de pensii în cauză:

- (a) prestațiile de pensie care pot fi primite de o persoană afiliată sunt stabilite în prealabil în actele constitutive ale sistemului (prin raportare la o formulă bazată pe durata încadrării în muncă la angajatorului respectiv și salariul persoanei afiliate), iar nu prin referire la valoarea activelor sistemului;
- (b) angajatorul are obligația de a plăti contribuții în cadrul sistemului;
- (c) participarea la sistem și dreptul de a obține prestații de pensie în baza acestui sistem sunt acordate numai angajaților angajatorului (participantul la sistem este denumit în acest caz „persoană afiliată”);

- (d) angajatul are dreptul de a decide dacă să se afilieze sau să nu se afilieze la sistem;
- (e) angajatul afiliat este în mod normal obligat să plătească în cadrul sistemului contribuții bazate pe un procent din salariul său;
- (f) contribuțiile angajatorului și ale persoanelor afiliate sunt regrupate de către fiduciarul sistemului și sunt investite (în general în valori mobiliare) pentru a realiza un fond din care să se plătească persoanelor afiliate prestațiile prevăzute conform sistemului;
- (g) în cazul în care activele sistemului sunt mai mari decât ceea ce este necesar pentru finanțarea prestațiilor care trebuie asigurate conform acestui sistem, fiduciarul sistemului și/sau angajatorul pot să acționeze, potrivit termenilor sistemului și dispozițiilor relevante din dreptul național, în conformitate cu una sau cu mai multe dintre opțiunile de mai jos: (i) reducerea contribuțiilor angajatorului în cadrul sistemului; (ii) transferul integral sau parțial al profitului către angajator sau (iii) creșterea nivelului prestațiilor în beneficiul persoanelor afiliate la sistem;
- (h) în cazul în care activele sistemului sunt mai mici decât ceea ce este necesar pentru finanțarea prestațiilor care trebuie asigurate conform acestui sistem, angajatorul este de regulă obligat să acopere deficitul, iar dacă angajatorul nu acoperă sau nu poate să acopere acest deficit, se reduc prestațiile primite de persoanele afiliate;
- (i) sistemul permite persoanelor afiliate să plătească contribuții suplimentare voluntare (denumite în continuare „AVC”) care nu vor fi păstrate de sistem, ci vor fi transferate unui terț pentru ca acesta să le investească și să furnizeze prestații suplimentare pe baza randamentului investiției făcute (aceste servicii nu sunt supuse TVA-ului);
- (j) persoanele au dreptul de a-și transfera prestațiile acumulate în cadrul sistemului (estimate prin raportare la valoarea actuarială a acestor prestații la momentul transferului) către alte sisteme de pensii;
- (k) contribuțiile angajatorului și ale persoanelor afiliate la sistem nu sunt considerate, pentru scopuri de impozitare a veniturilor de către statele membre, drept venituri ale persoanelor afiliate;
- (l) prestațiile de pensie primite de persoanele afiliate la sistem sunt considerate, pentru scopuri de impozitare a veniturilor de către statele membre, drept venituri ale persoanelor afiliate și
- (m) angajatorul, iar nu persoanele afiliate sistemului, suportă costurile aferente taxelor de administrare a sistemului?

2. Având în vedere (i) obiectivul scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă TVA și la articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112, (ii) principiul neutralității fiscale și (iii) împrejurările descrise în contextul primei întrebări de mai sus:

(a) un stat membru are dreptul să definească, în cadrul legislației sale naționale, fondurile care intră în sfera noțiunii „fonduri comune de plasament” astfel încât să excludă fondurile de tipul celor menționate la întrebarea 1 de mai sus, însă să includă organismele de plasament colectiv, astfel cum sunt definite de Directiva 85/611, cu modificările ulterioare?

(b) în ce măsură (dacă este cazul) cele care urmează prezintă relevanță pentru întrebarea dacă un fond de tipul celui menționat la prima întrebare trebuie sau nu trebuie să fie calificat de un stat membru în cadrul legislației sale naționale drept „fond comun de plasament”:

(i) caracteristicile fondului (descrise la întrebarea 1 de mai sus);

(ii) măsura în care fondul este „similar și deci în concurență cu” instrumente de investiții care au fost deja calificate de statul membru respectiv drept „fonduri comune de plasament”?

3. În cazul în care pentru a răspunde la întrebarea 2 litera (b) punctul (ii) este relevant să se stabilească măsura în care fondul este „similar și deci în concurență cu” instrumente de investiții care au fost deja calificate de statele membre drept „fonduri comune de plasament”, este necesar să se considere că existența sau nivelul „concurenței” dintre fondul în cauză și celelalte instrumente de investiții reprezintă o problemă distinctă de aceea a „similarității”?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 12 august 2011 — Mark Alemo-Herron și alții/Parkwood Leisure Ltd

(Cauza C-426/11)

(2011/C 311/40)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din acțiunea principală

Reclamantii: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle

Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Pârâtă: Parkwood Leisure Ltd

Întrebările preliminare

1. În situația în care, precum în prezenta cauză, un lucrător are un drept contractual împotriva cedentului, conform căruia lucrătorul poate beneficia de termenii și de condițiile negociate și stabilite periodic de către un organism terț de negociere colectivă, iar legislația națională prevede că acest drept are o natură dinamică, iar nu statică, atât în raport cu lucrătorul, cât și cu angajatorul cedent, articolul 3 din Directiva 2001/23/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 12 martie 2001 coroborat cu Hotărârea din 9 martie 2006, Werhof/Freeway Traffic Systems GmbH & Co KG (C-499/04, Rec., p. I-2397):

(a) impune ca acest drept să fie protejat și opozabil cesionarului în cazul în care are loc un transfer relevant care intră în domeniul de aplicare al directivei; sau

(b) acordă instanțelor naționale competența de a hotărî că acest drept este protejat și este opozabil cesionarului în cazul în care are loc un transfer relevant care intră în domeniul de aplicare al directivei; sau

(c) interzice instanțelor naționale să considere că acest drept este protejat și este opozabil cesionarului în cazul în care are loc un transfer relevant care intră în domeniul de aplicare al directivei?

2. În cazul în care un stat membru și-a îndeplinit obligațiile privind transpunerea cerințelor minime prevăzute la articolul 3 din Directiva 2001/23, dar se ridică problema dacă măsurile de punere în aplicare ar trebui interpretate în sensul că depășesc aceste cerințe într-un mod favorabil lucrătorilor protejați deoarece stabilesc anumite drepturi contractuale dinamice împotriva cesionarului, instanțele din statul membru respectiv au dreptul să aplice legislația națională atunci când interpretează măsurile de punere în aplicare, cu condiția însă ca această interpretare să nu fie niciodată contrară legislației comunitare, sau trebuie adoptat un mod diferit de interpretare și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este acest mod?

3. Instanța națională are dreptul de a adopta în prezenta cauză modul de interpretare a TUPE susținut de lucrători, având în vedere că angajatorul nu susține că dreptul dinamic al lucrătorilor prevăzut în legislația națională cu privire la termenii și condițiile stabilite în mod colectiv ar constitui o încălcare a drepturilor angajatorului prevăzute la articolul 11 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale?

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 5/vol. 06, p. 20).